

Arustead õpetaja hr Dr. Huert!

Et Kaarima kihelkonnas sõimatakse mitte tõmmale nullile
kiale ehetele ei ja selle pärast juffin meid aple ka, plomad
20 wõheli ning teistega wana wera korjama, son jiss jagu
ka. Kõiksin jiss ka nõnda üles panna kuis rühwel meie pool
räägib. Kõmma sõna koshid tahungaga peonduff näid waart, kuit
paltuff (paltuff) j. n. c. h. kiit of polgi meid pool sõna uskuwida.
Kõhti meid kuulud mis selle pooli poogna peal üffi on, on sõni
kihikõnnest, ega muall ei ole neid mitte sõimata, isos meid
üles kirjutada, mulle laeti nad meid muud ei ette.

Teie pakilehult

Saaremaal,

Muraldallaword, Ticeema kihulk.

11. paasta kuu paawal
1889.

D. Tarkson

Kaarima kihelkonnast.

Saastud Paawt Tarkson.

Saadud 1890²⁸ VII 90.

1. Tola wend.

Wanal ajal elas üht isemast paar ning wäga wäga kuringat, oma
ainja tütreaga, wäga sõnnest ning lobusid elu. Aga wendaduse pool
õhkefud muud teida mitjunaj; kui ta jelle pääle mõllet, kes sõimaks
ta sõnni pidi walitama. Sõnni jiss tütreaga jelle üle nõn Tõnõr ütles
wäga ja meid soletti, ma walitisi üfelle sõnnikis mehe kes keige meid
kõnnimiste peale ühti kosta mäistob. Nõu ei kiit! Te sonum lets
kaleli, ning iga nelja tunne paalt tulid noorud mehed üfuff kus
ninga tükkid kofuma. Aga Kellegit nende jessid ei ole õnn, Kõik
jadedeti mitra minaga tagasi.

Mumeks kuddid, jeda ka kolm wenda, kes üht sõnnikõnni Kõhar
elafid. Kõnni sõnnist olid ühti tükkid ning tugawad kõi mehed, ega
wõnnu, noorim wend, oli nõnda wähepe mäistujaga ja talukis
Kõnnist wõttas ta ei kei mitte, alati oli Kõnni ning üht tükkid.
Nõnni jadedid wõnnud wõnnud nõnni kuringa tütrele kofuma min-
na. Tola wend kurelis mõttes minna lühem jargu ka; Tõnnid lätidid
õnn, sõnnidafid abufid ühti, lätidid wõnnustafid wõnnu. Tola wend jani
afelle õnn sõnni wa Kõnni lühem ühti ning kihuldas sõnni jelle
nagu taga jargu. Tõnni aja pärast loidas ta jorund kühkete maast
sõnni tükkidele; Sõnni loidas midagi. Tõnnid jätidid tagasi. Wõnnu te ei
lewa üht! Tola on tala, mis ja meid jellega teed, ja wõnnu ühti jid
kühkete. Kõnni on ta ühti kõi fline. Põnni Kõnni jätidid elafi.
Tõnni aja pärast üht noorim wend jelle tagant. Sõnni loidas midagi!